

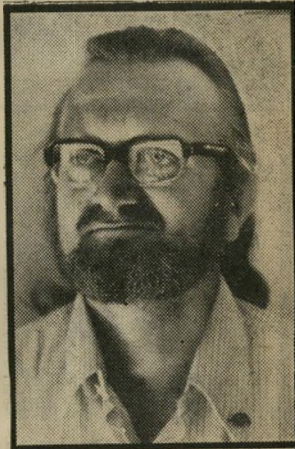
אירגונים

שוואין בינלאומיים

"פסולו חיתון" של הסכם הקואליציוני הבא ויכנז קבלי תעודת נישואין תמורת 10 דולר

החל בחודש אוגוסט יכול כל רוח ישראלי לרכוש לעצמו תעודת נישואין עולמית. היום: ישראלי בשם ישעיהו תומא-שי"ק, ש-וא מתאם מחוז חמש של רשות טירות תבל, המנפיקה תעודות ולמיות שונות, וביניהן דרכון ללא המודפס בשבע שפות (העו"ס הזה 2265) מספר ש"י"ק:

הצורך להנפיק תעודת-נישואין ולמית נובע מן הצורך בנישואין זרזים בישראל ובארצות תיאור רטיות אחרות. אנו מתנגדים ל-פיהרדתית ולחוקים למען זכו-ית האדם בהתאם להכרזה העול-

יוזם תומא-שי"ק האזרח מס' 1 הסכים

ית בדבר זכויות האדם שהוציא איו"ם. הסכם נישואין הוא אחד זכויות האלה.

לפני שנתיים פניתי למנהל רשות בבל, גרי דיוויס, אורה העולם ס' 1 והצעתי לו להנפיק תעודות נישואין עולמיות. מישפטנים של רשות בדקו את הצדדים המישפ-יים של הנפקת התעודה, והגיעו מסקנה שהרשות יכולה להנפיק ותן.

החל מחודש אוגוסט יכול כל דם בעולם לרכוש תעודת נישור ין כוה, אך ורק בהתאם להצהרתו אישית והכנה. הנפקת התעודה תיה מותנית בהרשמה כאורח עור-ם וברכישת תעודת אורח-עולם. ים הווג שהם אורח-עולם של ימשל עולמי, יצהירו על הסכם-ם המשותפת, שניתנה מרצון חופ-י, ותמורת עשרה דולר הם יקבלו ת התעודה החופפת לסעיף 16 ל ההכרזה העולמית של זכויות אדם, הכרזה שכל ממשלה לא-ית, כולל ישראל, התומה עליה. סעיף המדובר קובע, שכל איש-אשה שהגיעו לפירקם רשאים ל-וא ברירת נישואין ולתקעם מישפ-ה, ללא אל דה הנבלה מטעמי גנע, וזרחות את כל בני הווג וזכאים זכויות שוות במעשה הנישואין ו-שעת ביטולם. על כך חתמו ציגרי שראל כשהתקבלו לאירגון-הארג ותימהאוחדות, וברור שסעיף זה א יכובד עליידי הממשלה ה-ואליציונית הבאה.

ע"כ כאן דברי שי"ק.

שי"ק מקוה שתעודת-הנישואין זו תפתור את בעייתם של רבים תושבי האיזור, פלסטינים ויהודים יאיים כוליים להינשא כיום בדר-ים מקובלות, בגלל כפיה דתית פגיעה מתמדת בזכויות הפרט. לי-עת מישפטן הבקי בסוגיה, תוקף מישפטי של התעודה הוא מפק-

פק, ולמעשה עד היום לא נבדקה תקפותה כבית-מישפט. להצהרה זו לתעודה יש בשלב זה תוקף הצהרי-תי-טכסי בלבד, שכנראה אינו מחייב את הרשויות המישפטיות בארץ.

דרכי חיים

אשה משוחררת מאד

אשה תובעת דמי-מוזנות

מאבי בעלה, ואף

זוכה בהם

"ההרגו אותי אם אני יודע מה זה להיות אשה משוחררת" טוען יצחק רטהוין בן ה-60. רטהוין נתי-בע על-ידי כלתו, לשלם לה מזו-נות - ששת אלפים שקל לחודש. התובעת, אשת בנו, שנית רטהוין בת ה-28, טענה באוזני המה, כי היא רוצה להיות אשה משוחררת. התביעה למזונות, שהוגשה בימים אלה, באה בעקבות נסיעתו הלא-צפויה של הבעל לחו"ל. כשנסע דיה ללא אמצעי-מחיה. בתביעה טוענת האשה שבעדר הבעל-האב מן הארץ, חלה חובת הפרנסה על הסבא, שנטל לדבריה חלק במיב-צע הברחת הבן לחו"ל, כדי לה-ביא לעיגונה של התובעת ולמנוע ממנה פרנסה.

מספר רטהויה-הסב: "ביקרתי אותה כששמעתי לראשונה על ה-תביעה המזונה. היא סיפרה לי שהיא רוצה להיות אשה משוחר-רת. שאלתי אותה ממה את רוצה להשתחרר בדיוק, והשבתי שתס-פר לי שהיא רוצה להשתחרר מ-דאגות, חובות וצרות שיש לה. אבל היא אמרה לי שהדבר היחיד ממנו היא רוצה להשתחרר זה מתלות בגבר, ולא חשוב איזה גבר. שאל-תי לחריכך הרבה האשים לפשר המושג, אשה משוחררת ולא קי-בלתי שום תשובה שאני יכול לע-כל אותה. אני לא יודע. יכול להיות שהיא צודקת. אני לא מבין את הדור החדש הזה, הקורא ל-עצמו משוחרר".

צבי ושנית נישאו ב-1973, חרף התנגדות חריפה של הורי הבעל. למרות זאת ניהלו חיי-מישפחה תקינים, ונולדו להם שני ילדים. לפני כמה חודשים התחילו חיי בני הווג להשתבש, ובאין מוצא הגיש הבעל תביעה לגירושין. ב-תביעה הצהיר כי אשתו מורדת בבבעה, משרכת דרכיה, ואינה ממלאה את חובותיה כאשה. הבעל טען כי אשתו עברה לגור בחדר אחר ועזבה את חדר השינה המ-שותף. לדבריו היא יושבת שעות ארוכות ללא מעש, תוך מילמול בדברים בלתי ברורים, ואף איימה כי תיטול אקדח, המצוי אצלה ב-רישיון, ותחסל את בעלה וילדיה. עוד טען הבעל בתביעתו, כי כשראה שמשפחתו נהרסת, החליט כי למען שלמות נפשו ושמו הטוב, עדיף לו שיעזוב את הארץ.

"ביבלוד-מוח" שנית החלי-טה לתבוע את הורי הבעל, של-דעתה היו שותפים לקנוניה נגדה. בתביעתה היא מאשימה את הבעל בהגנת מישפחתו לטובת תחבי-ביו - טגיס-שולחן ונשים אחרות. כל מעשיו נעשו, לדבריה, בעידו-דם ובהסכמתם המלאה של הוריו ועל פי עצתם, וכשנשף לחו"ל הם מימנו את הנסיעה ואף הודיעו לה אולטימטיבית כי לא ישוב עד אשר תסכים לגט לפי תנאיו. ולא, היא יעגן אותה כל החיים ולא יהיה לה ממה להתקיים.

היא מצהירה בתביעתה, שאין לה כל אפשרות לעבוד, בעיקר בגלל מצבה הנפשית הקשה שבו היא נתונה עתה, עם ריחוחו של הבעל. כמו כן מתארת שנית רטי-הויו את הנתבע, אבי בעלה, כאדם אמיד ובעל הכנסות גדולות, שב- (המחד בעמוד 64)

מאחורי שלט זה צולמו במרכז ת"א מאות בחורות -

ולטענת המישרה גם קטינות - בצילומי עירום ומישגלים ע"י

צלם המרוגו

לחזה ולטיף קלות את השדיים, כדי להבליט את הפיטמות. "זה רק עניין מיקצועי, אין בכך כל צד מיני" היה מסביר, אם הנערה הייתה צעירה מאוד, היא היתה אולי חשבה כי קאריירה יתור, אולי הדוגמנית בינלאומית ראיה לקרבנות.

המישרה עלתה על העניין רק אחרי שנערו אחדות התלוננו כי גרנות מסרב לשלם להן את הסכום שהובטח תמורת הצלומים. בהי-פוש שערכה המישרה בדירה ש-ברחוב בוגרשוב פינת חובבי-ציון, מצאה יותר ממאה קסטות וידא, שצולמו בעת המגע והמשא שהיה לגרנות עם הדוגמניות, כאשר ה-אורות המסנוורים היו מופנים אל פניה של הדוגמנית, וזו לא הבחי-נה כלל בצילומים הנוספים. היא היתה מרותקת לצלם, אשר הסיח את דעתה מכל דבר אחר בחדר. המישרה תפסה את כל הקס-טות בארגז חתום, שהיה מוכן ל-משלוח בדואר. ההסבר שנתן לכך הצלם היה, שכיוון שמדובר בצילו-מים כל עוד דיסקרטיים, לא רצה להשאירם בדירה הריקה כאשר היה נוסע לחופשה, והיה שולח את הארגז לעצמו בדואר למקום שהור-תו.

מישרת ישראל אינה ערוכה ל-150 שעות של סרטים כחולים. גם מערכת הווידאו של מישרת ישראל אינה מאותו הסוג שבו צולמו הקסטות. לכן נאלצה ה-מישרה להשתמש בסטודיו פרטי כדי לראות את הסרטים.

אדם שראה כארבע שעות מתוך מצבור הקסטות, אמר, כי הודעו דווקא פרמתן של הבחורות. "הן אינן פרוחות ולא זונות. יש ביניהן ילדות ששיער ערוחתן טרם צמח, ויש ביניהן הרבה בחורות הנר-אית ונשמעות מבית טוב. כולן הסכימו לכל מישאלותיו של הצלם, נדהמתי גם מרמת המוסר של ה-ילדות האלה. חלק גדול מהן לא לבשו דבר מתחת לבגדיהן. לא חזייה, לא תחתונים. זיהיתי אפי-לו אות שחיתה בהריון מתקדם. התעלומה הגדולה היא מה התי-כוון גרנות לעשות בקסטות. האם נוצרו לשם שיווק מסחרי? או שמא צולמו לתענוג אישי בלבד? האם עבד גרנות לבדו, ללא עורה, או שמא היה מישוה שעור לו ב-צילום ובשיווק.

יותר מ-300 בחורות, שכתובותיהן הן ושמותיהן נמצאו בפינקס מסר-דר, מצולמות באוסף יודעי-דבר אומרים, כי בסרטים הללו הוצגו מישגלים אותנטיים של הצלם ו-דוגמניותיה, העשויים לקבל מחי-

השקופה היתה קטנה, ולא הספיקה כדי לכסות ממש את כל החזה. גרנות היה אדיב מאוד, ועזר לרי-נה להתעטף, כדי שתהיה מכוסה היטב. כל אותה עת צילמה אותה מצלמת הווידאו הנסתרת.

בהמשך ביקש הצלם כי תוריד גם את חלק לבושה התחתון, ו-הציע לה צעיף נוסף. גם הפעם עזר הצלם לרינה להתעטף במיטפ-חת, שהיתה גולשת מצד אחד ו-מגלה צד שני. לעולם איי-אפשר

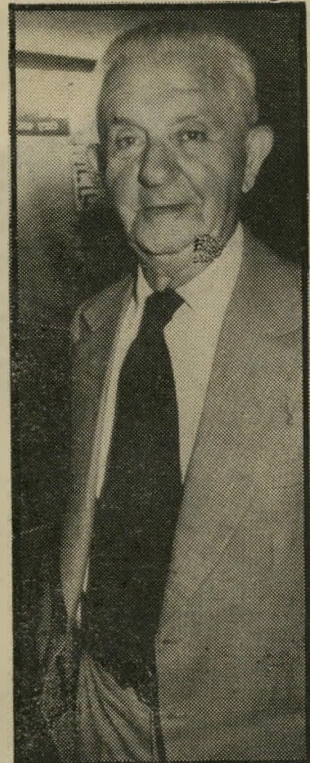
ניכר עליו. דינאל גרנות פירסם במשך תקר-פה ארוכה מודעות בעיתונים, ש-הזמינו צעירות נאות לבוא לסטודיו שלו כדי להצטלם לאלבום שיופץ בחוף-לארץ. התמורה שהובטחה ל-צעירו - 600 שקל. רינה באה בעקבות המודעה.

כאשר נראה היה שרינה מהססת להצטלם בלבוש-צעפים, הסביר לה הצלם, כי כל הצעירות שראתה באלבום הן נערות מבתי טובים, תלמידות תיכון וסטודנטיות, וכי תצלומים אמנותיים כאלה מתפרס-מים בכל העיתונות העולמית ה-מכובדת.

רינה הסכימה להתחיל בצילו-מים, וגרנות הכין את הציוד ה-דרוש לכך. הוא הפעיל את הורקרי-ים, שהיו מפוזרים בחדר, וכיוון את כולם אל רינה. עיניה סנוורו מן האור שהופנה אליה, ודעתה נסתנוורה מן האפשרות להפוך דוגמנית מפורסמת ואולי גם שחק-נית קולנוע. כל האפשרויות הללו נראו לפתע בהישג יד.

גרנות הפעיל מכשיר נוסף, ש-ניצב מול רינה, אבל היא לא ראתה ולא הבינה, כי למעשה היתה זו מצלמת-ווידאו אוטומטית, ש-הצגיחה בצבעים כל פעולה שיעש-תה בחדר. אז נטל גרנות מצלמה רגילה והחל מצלם במהירות וב-מיקצועיות את פניה וחלק גופה העליון של רינה. הוא החמיא לה על הופעתה הנאה, והציע כי ב-שלב זה תוריד את חולצת הסרטיקו ותתעטף בצעיף השקוף, "כמו כל הבחורות שהצטלמו לפני". רינה הסבה אליו את גבה, שפטה את חולצתה. וכיוון שלא לבשה מארי-מה מתחתיה, התעטפה בקלות ב-צעיף. הבעיה היתה שפיסת האריג

ה שגב הנועץ בצילומים החל או. גרנות הבהיר, כי התמור-נות האמנותיות חייבות להראות תשוקה ותאווה. לשם כך על פיטר מות השדיים להיות בולטות מבעד לצעיף השקוף. הוא שלח את ידיו

פינוגור גורא, "אין עבירה פלילית"

עם תחתונים ובילעדיהם

ה שגב הנועץ בצילומים החל או. גרנות הבהיר, כי התמור-נות האמנותיות חייבות להראות תשוקה ותאווה. לשם כך על פיטר מות השדיים להיות בולטות מבעד לצעיף השקוף. הוא שלח את ידיו

ה שגב הנועץ בצילומים החל או. גרנות הבהיר, כי התמור-נות האמנותיות חייבות להראות תשוקה ותאווה. לשם כך על פיטר מות השדיים להיות בולטות מבעד לצעיף השקוף. הוא שלח את ידיו